

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE.

Julens gaver

Ældste Gary B. Sabin

Førsterådsgiver i Det Europæiske Område

Da søster Sabin og jeg var nygifte og studerende, lejede vi en lille loft-slejlighed i Provo i Utah. Utroligt nok var en del af lejeaftalen, at udlejerens lille hund Helga fulgte med enheden. Det lod til, at vores primære ejendel på det tidspunkt i vores liv var en lånt hund! Jeg lagde dog mærke til, at min hustru Valerie omhyggeligt havde hængt en lille platte på væggen med ordene af Ralph Waldo Emerson, hvor der stod: »Ringe og smykker er ikke gaver, kun undskyldninger for gaver; den eneste sande gave er dig selv.«

Denne sandhed beskrives i digtet »The Vision of Sir Launfal.« (Sir Launfals syn). Historien om en beslut-som konge, der begyndte at søge efter den hellige gral eller det bæger, som Kristus formodentlig drak af under det sidste måltid. Da sir Launfal tog af sted, kastede han tankeløst en mønt til en tigger ved slotsporten.

Der går flere år og sir Launfal vender endelig hjem igen efter en udmattende søgen. Da han nærmer sig slotsporten, ser han igen en spedalsk tigger om almisser. Denne gang stopper sir Launfal op og tilbyder en skorpe brød og noget vand fra sin gamle kop til den trængende sjæl. Ordene i digtet afslører, hvad der skete efterfølgende:

*»Du har brugt dit liv på den
hellige gral;
se, den er her – den kop, som du
fyldte ved åen for mig, men nu*

*er denne skorpe mit legeme brudt
for dig,
dette vand hans blod, ham, som
døde på træet;
den hellige nadver afholdes,
hver gang vi deler en andens behov,
ikke det, vi giver, men det, vi deler,
for gaven uden giveren er tom;
Den, der skænker sig selv som
almisse, bespiser tre,
sig selv, sin næste og mig.«¹*

Launfals gamle kop, der blev helliggjort gennem hans betænksomme tjeneste, blev den hellige gral, som han havde brugt sit liv på at søge efter.

Vi ser ofte forbi målet i vores egen søgen efter lykke. Den kan kun virkelig blive fundet gennem den tjeneste, vi yder for andre, en rejse, der begynder indenfor væggene i vores eget hjem. Frelseren sagde: »Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig.«²

The Mansion, af Henry Van Dyke, fortæller historien om John Weightman, der tilbragte sit liv med at bygge monumenter til sig selv. En nat drømte han, at han døde og rejste til den celestiale by for at modtage et palæ på baggrund af sine skatte i himlen. Da John opdagede det lille bitte sted, der var blevet reserveret til ham, stønnede han: »Men hvordan har jeg

**Præsident
Gary B. Sabin**

fejlet så elendigt i ... mit liv? ... Hvad er det, der tæller her?«

En lys og ren stemme svarede: »Kun det, der virkelig bliver givet ... det gode, der bliver gjort uselvsk ... de gerninger, hvor andres velfærd er hovedtanken ... Kun de gaver, hvor giveren glemmer sig selv.«³

Gaven af en selv er en uvurderlig gave af kærlighed, som ironisk nok vokser, når vi giver den væk. Måske er det dette, Frelseren tænkte på, da han sagde: »Den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det.«⁴

Må vi på denne særlige tid af året huske den ultimative gave, som vi hver især modtog af vor himmelske Fader: »For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn.«⁵ Vor Faders gave blev fuldendt af Sønnens gave, da han ofrede sig selv, da han beredte vejen, så vi alle kan vende hjem. Disse uselviske gaver er julens sande gaver.

Præsident Monson har kærligt vejledt os, når vi giver: »Der er hjerter, der kan glædes. Der er venlige ord, der kan siges. Der er gaver, der kan gives. Der er gerninger, der kan udføres. Der er sjæle, der kan frelles.«⁶ ■

NOTER:

1. *The Vision of Sir Launfal* af James Russell Lowell (1819-1891).
2. Mattæus 25:40.
3. *The Mansion* af Henry Van Dyke (1852-1933)
4. Mattæus 16:25.
5. Johannes 3:16.
6. Søg Jesus, Stjernen, juni 1991, s. 8.

Spændende nyt om templet

Finn Lykkegaard, redaktør

Nye retningslinjer

Ifølge Deseret News udsendte Kirken medio august opdaterede retningslinjer til tempelpræsidenterne gående ud på, at fraskilte sidste dages hellige og enlige mænd over 30 nu kan tjene som tempeltjenere.

Tidligere har fraskilte mænd og kvinder skulle gennemgå en venteperiode, før de kunne tjene som tempeltjenere, og enlige mænd kunne tjene til og med det 30. år.

Nu kan både mænd og kvinder, der er fyldt 31, tjene, og fraskilte kan tjene i de 157 templer i verden uden venteperiode. ■

Templet i Salt Lake City

Drenglejr 2017 in memorandum

Finn Lykkegaard, redaktør

Glædeligt gensyn m.m.

Så blev det atter den tid, hvor unge og andre friluftshungrende sjæle drog af sted for at mødes under åben himmel. Drenglejren var atter i år henlagt til Avnstruplejren vis a vis Hvalsø, og i løbet af mandag den 31. juli samledes flokken bestående af ca. 60 drenge og 15 ledere samt lejrchefens herlige familie. Det glædelige gensyn var dels selve lejren, dels drenge, man kunne genkende fra de seneste år og endelig ledere fra nær og fjern, som det altid er en fornøjelse at træffe – ja rart, at Alma

17:3 springer i øjnene. Nogle nye ansigter var der med, såvel 12-årige på deres første tur som ledere, der havde måtte springe til, og for hvem det var første gang i mange år – godt gået.

Den første dag

Mandagsvejret var typisk for denne sommer. Vi fik et par kraftige byger om formiddagen, men fint vejr resten af dagen. De forskellige menigheder fik rejst deres lejre i løbet af dagen afbrudt af frokost, hvorefter råvarer

til aftensmaden blev udleveret og alle gik i gang med tilberedningen. Enkelte måtte kapitulere og gå i køkkenet, men alle fik lækker mad. En velkomstsamling foregik om aftenen med en enkelt aktivitet (ballonkatapult) og instruktioner. Der blev forklaret om de relativt liberale regler (bortset fra præcision), og drengene fandt det herligt, at de selv kunne bestemme over en hel del af lejrens aktiviteter. Aftenen foregik i egne lejre med hygge, inden lejren gik til ro.

Tirsdagen

Allerede her viste den afslappede holdning sig. Flaghejsning kl. 08.00 – for de, der havde lyst og var vågne – og

derefter morgenmad mellem kl. 08.00 og 10.00. En del sov lidt længe.

Kl. 10.45 samledes vi til den første aktivitet, der var en PowerPoint baseret undervisning ved repræsentanter fra Beredskabsforbundet. Undervisningen byggede på begrebet Robust Borger og var interessant, men krævede netop robusthed for at følge med. Den blev afbrudt af en seance med frugt og koldskål og sluttede med praktiske øvelser med ildslukning og genoplivning.

Fredagen

Da de fleste var udmattede efter torsdagen anstrengelser (pigebesøg

trætter virkelig) og nattens danske sommervejr, vågnede lejren ganske langsomt op, hvorefter der blev arbejdet med at lave såvel dart – som almindelige pile med buer op til frokost. Derefter gennemførtes skydekongurrence med de to »våbens«, indtil der var fundet vindere. En del af deltagerne foretog en mindre vandretur med geocaching under ledelse af bror Peter Holm Bendtsen inden der blev udleveret mad.

Efter spisning samledes vi til »den store afslutningsaften«, som indledes med en kort vidnesbyrdsamling, hvor endnu engang flere drenge viste

dybden af deres åndelige indstilling – altid opmuntrende.

Derefter var der – udenfor – uddeling af diverse præmier, underholdning efter eget valg (en særpræget form for Danmark har talent), hvorefter et par aktiviteter afsluttede samlingen inden der blev serveret varm kakao.

Lørdag

Lørdag stod i opbruddets tegn. Lejrene blev sløjftet – ja, Slagelse havde på grund af opstået sygdom forladt lejren kl. 03.00 – der blev ryddet op og sagt farvel – eller rettere på gensyn i Århus Stav i 2018. Altid en fornøjelse ■

Resten af ugen

Helge Nørrung, leder for Nykøbings drenge

Hvorfor nu to skribenter

Da redaktøren af personlige årsager var nødt til at være væk fra lejren et par dage, indvilligede den altid villige Helge Nørrung i at lade sine skrivende egenskaber tage sig af den øvrige tid.

Onsdag

Efter den sædvanlige stille sporadiske morgen stod dagen på opbygning af fælles lejrarbejder til brug for torsdagen med spænding imødesete besøg af pigerne, der lå på lejr nogle kilometer væk på Oruphøj, nemlig bygning af et kælkebanetårn og en sauna.

Derudover havde drengene tid til fabrikation af primitive dartpile samt af buer og pile til senere brug.

Torsdag

Så kom dagen. Altid interessant at notere sig glæden hos drengene, når pigerne kommer – selv hos de nyeste diakoner. De kom over frokost og heldigvis var vejret passende til de planlagte aktiviteter, der var til sommeren tilpassede vintersportskonkurrence som f.eks. skiskydning i form af katapultaffyring af vandballoner mod opretstående ski, human curling på presenning og kælkning på den opbyggede bane – til de to sidstnævnte kom regnvejret meget passende. Saunahytten kom ikke rigtig i fælles brug.

Om aftenen var der fælles spisning med helstegt gris og heldigvis holdt vejret.

FINN LYKKEGAARD

En del af drengene afprøver ildslukkere

Avnsø

Den nærliggende Avnsø, der heldigvis gennem årene er blevet ændret fra en skovsø med et enkelt tov, hvor man kunne svinge sig ud over vandet, til et særdeles herligt badested, blev flittigt besøgt i løbet af ugen – men altid under behørigt tilsyn.

Lejren bød på relativt få og kun mindre skader og var som sædvanlig under himmelsk beskyttelse. ■

HELGE NØRRUNG, NYKØBING GRØN

Lucas på vej ned ad den forrygende kælkebakke

»The Book of Mormon« er ikke Mormons Bog

Finn Lykkegaard, redaktør

Hvad er nu det for noget?

Jo, selvfølgelig er Mormons Bog (på dansk) det samme som The Book of Mormon (på engelsk), men The Book of Mormon – the musical (altså den i pressen så højt roste musical, der rammer Danmark i januar 2018) er noget ganske andet, og hvordan skal vi som medlemmer forholde os dertil? Den har vundet en række priser, og musikken roses som det bedste i mange år. Men hvad handler den om og skal man se den?

Handlingen – kort fortalt

Der er tale om musikalsk komedie om to unge mormonmissionærer, der fra deres beskyttede tilværelse i Salt Lake City sendes til Afrika og videre til en fjern landsby i Uganda for at forkynde evangeliet og de forviklinger,

der opstår når drømmen og virkeligheden ikke er kompatible. De unge mænds træning og livserfaringer er totalt utilstrækkelige til livets realiteter på et kontinent, der til stadighed plages af fattigdom, AIDS, kønslemlæstelse og andre rædsler.

Den er skrevet af folkene bag South Park, mennesker, der er kendt for i deres produktioner at kaste sig over Kirken. Således forholder dette stykke sig særdeles kritisk over for Kirken og indeholder efter sigende et sprog, vi som medlemmer ikke benytter os af. Det tog omkring 7 år at producere stykket, der havde premiere i USA i 2011.

De syv år – magre eller fede?

Med hjælp fra bror Michael Otterson, tidligere talsmand for Kirken, lad os så en stund se på, hvad mormoner

foretog sig i Afrika i de syv år, det tog at skrive stykket.

Ifølge WHO antages det, at 884 millioner mennesker verden over ikke har adgang til rent vand. Det er et stort problem i Afrika, ikke alene på grund af vandbårne sygdomme, men også for de børn, der hver dag bruger timer på at vandre til fjerne brønde for at fylde benzindunke med vand og derfor ikke kommer i skole. I de syv år fik flere end 4 millioner afrikanere i 17 nationer adgang til rent vand gennem Kirkens humanitære anstrengelser med at bore eller genoprette borehuller.

Gennem det samme humanitære program fik flere end 34.000 fysisk handicappede afrikanske børn en kørestol med den deraf følgende følelse af frihed.

I samme periode blev millioner af børn vaccineret mod dødelige sygdomme som f.eks. mæslinger, idet Kirken sponsorerede eller assisterede med projekter i 22 afrikanske lande.

Flere end 126.000 afrikanere fik syn genskabt eller forbedret gennem et

mormon-partnerskab med afrikanske sundhedsfaglige øjenspecialister gennem træning, udstyr og forsyninger.

Andre 52.000 afrikanere er blevet trænet til at hjælpe nyfødte, som ellers ikke ville have taget deres første åndedrag. Træning i neonatal genoplivning har også været et stort projekt for mormoner i Afrika.

Ud over disse ting har Kirken reageret på adskillige katastrofer som f.eks. oversvømmelsen i Niger, hvor Kirken sørgede for tøj, tæpper og hygiejnesæt til 20.000 personer i 6 berørte områder i regionen.

Parodi er ikke virkelighed

Nu, stykket er sikkert ment som en parodi, og det er jo selve forvrængningen,

der appellerer og ofte gør det morsomt. Faren er ikke, når tilskuerne ler, men når de tager det alvorligt. Hvis de forlader teatret i den tro, at mormoner virkelig lever i en eller anden surrealistisk verden af selvbedrag og illusion.

På et tidspunkt blev der i avisen The New York Times bragt en anmeldelse af stykket af en jødisk skribent, der blot kaldte sig Levi. Han skrev: »Som en af den jødiske tro tager jeg personlig afstand fra dette stykke ... Jeg kan ikke tro, at New York, MIT New York, hvor jeg er født og vokset op, nogen sinde ville tillade noget sådant. Skam dig, New York Times, skam dig Broadway, og skam til alle de af os, som står ligegyldige tilbage og gør intet, når en andens tro bliver forhånet. Religiøse og kulturelle jøder behøver ikke støtte sådanne fordomme«.

Mormonske røster?

Som baggrund for at der ikke har lydt voldsomme protester fra kirke-medlemmer skriver bror Otterson: »Jeg tror der er tre grunde. For det første – i det store billede – hvad Broadway (eller Det Ny Teater)

gør med »The Book of Mormon« musical er irrelevant for de fleste af os. I historiens vingesus er parodier og TV-dramaer blip på radaren, der kommer og går. Pop-kultur er, hvad det er.

Den anden grund er beslægtet. Apostlen Paulus sagde det meget rammende, da han sagde, at kristne trakter efter de positive og dydige ting i livet, som det er beskrevet i den 13. trosartikel.

Endelig, hvis vi mormoner virkelig følger Jesus Kristus i vores liv og ser til ham som et eksempel, er det svært for os at komme uden om buddet om at vende den anden kind til. Som Kristus sagde: »Gør godt mod dem, som følger jer.«

Missionærer i Afrika

Tusindvis af fantastiske, uselviske mormonmissionærer har for egen regning gennem de syv år tjent i Afrika, mens deres jævnaldrende har fokuseret på karriere eller på at komme videre med livet. De er vendt hjem med en forbindelse med det afrikanske folk, der vil vare hele livet. Mange vil fastholde og huske deres swahili eller igbo.

De er – som så mange andre – på hundredvis af måder blevet uofficielle ambassadører i de nationer, de tjente.

Lad ikke en fiktiv ide, at religion bevæger sig i uvidenhed om den virkelige verdens problemer i en slags salig naivitet, fylde vores sind, men huske hvem vi er og gerne vise og fortælle verden det. ■

Book of Mormon Musical Sign in London

Vores tjeneste på missionskontoret

Irma og Jørgen Warnsdorf, Frederiksberg Menighed

Et glædeligt tilbageblik

Det er med stor glæde og taknemmelighed, at vi nu ser tilbage på kaldelsen som missionærpar, hvorfra vi for kort tid siden blev afløst efter at have tjent i to år på missionskontoret i Den Danske Mission. Det har været en stor glæde og velsignelse at hjælpe missionærerne i Danmark i deres kaldelse, og den venlighed og kærlighed, vi har mødt fra dem, har varmet vores hjerter. Vi kan i sandhed sige, at vi er stolte over, at vi i Danmark har så fine missionærer, der virkelig ønsker og gør et stort arbejde for at bringe Herrens budskab til det danske folk. Vi følte ofte, at vi var ligesom et par ekstra bedsteforældre for dem.

Mange samarbejdspartnere

I begyndelsen af vores mission tjente vi sammen med præsident og søster Sederholm, som blev afløst af vores nuværende missionspræsident O'Bryant og hans hustru. Vi værdsætter virkelig det store og opofrende arbejde, begge par har udført, og vi har oplevet det store ansvar, der følger med deres kaldelse. Vi har også haft den glæde at arbejde sammen med søster Hamblin, hvis arbejde Irma overtog, og ældste og søster Buxton, som tog sig af den finansielle del, samt rejser, breve osv. Missionærenes lejligheder blev der taget hånd om af ældste Bryner, som

tjekkede, om alt var som det skulle være, rengøring mm.

Med Herrens hjælp

Vores mission var et ansvarsfuldt kald med mange gøremål, der både har udfordret vores evner samt styrket

vores tro og vidnesbyrd. Vi ved, at Herren har hjulpet os, og vi har følt det meget intenst gennem Helligåndens stille hvisken, som vi opmærksomt lyttede til. Uden denne hjælp ville vi ikke have været i stand til at have succes i vores missionærkaldelse.

Vores opgaver

Hvad angår vores arbejdet på missionskontoret havde Irma blandt

Irma og Jørgen Warnsdorf, Frederiksberg Menighed

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingskriftsted

Isak Østergaard Andersen, 18 år, Roskilde Menighed

andet ansvaret for alt, hvad der drejede sig om missionærenes opholdstilladelse i Danmark. Tiderne har ændret sig drastisk gennem de seneste år, hvilket gav en hel del arbejde med mange besøg i udlændingestyrelsen. Jørgen havde ansvar for missionærenes biler (service, vedligeholdelse og skader), telefoner, sprogprøver, DSB ungdomskort samt andre opgaver af teknisk og praktisk art.

Vi havde også den glæde at være med til at orientere de nyankomne missionærer og fortælle dem lidt om de danske forhold. Når seniormissionærene ankom, blev vi inviteret til velkomstmiddag i missionshjemmet, og på samme måde tog vi afsked med dem og delte vores vidnesbyrd med hinanden.

Altid en glæde

Vi så altid med glæde frem til at komme hen og virke på missionskontoret og ikke mindst det ugentlige møde med missionspræsidenten og hans hustru. Der skete hele tiden noget nyt og spændende, og vi lærte, at det ikke er en nem opgave at være missionspræsident i Danmark. Vi er virkelig taknemlige for de velsignelser, Den Danske Mission har fået gennem disse vores søskendes ihærdige indsats.

Lad os altid huske Mosijas ord, »at når vi tjener vores medmennesker, er vi blot i Guds tjeneste« det gælder både i familien, i kirken og i templet. (Mosija 2:17) ■

LARS ØSTERGAARD ANDERSEN, ROSKILDE MENIGHED

Isak Østergaard Andersen, Roskilde Menighed

Alma 27:16-18

»Og det skete, at mens Ammon drog videre ind i landet, at han og hans brødre mødte Alma ovre på et sted, der er omtalt, og se, det var et glædeligt møde.

Se Ammons glæde var så stor, at han var fyldt; ja, han blev så opslugt i sin Guds glæde, at han blev drænet for styrke, og han faldt igen til jorden.

Se, var det ikke en overordentlig stor glæde? Se, det er en glæde, som ingen får, undtagen den, der oprigtigt angrer og ydmygt stræber efter lykke.«

Lykke igennem ydmyghed. Overvej at blive så glad, at man ikke kan holde det inde i sig selv, så man falder om. Jeg synes det er fantastisk!

Som der står i 2 Nefi 2:25 faldt Adam for at menneskene kunne blive til, og menneskene er til for at kunne nyde glæde. Man kan sige, at denne prøvetilstand, vi befinder os i, er noget, der bare skal udholdes, så vi kan komme på den anden side og leve lykkeligt for evigt. Men sådan behøver det ikke at være. Evigheden er også nu. Sand glæde ville ikke eksistere, hvis der ikke var det modsatte. ■

Forrådsjuleslik

Søster Annelise Kristensen, Aalborg Menighed

Tilbageblik

Når jeg tænker tilbage på en tid, hvor der ikke var så mange penge, kommer jeg i tanke om nogle juleopskrifter med ting, man kan bruge fra sit forråd.

Vores børn kendte i mange år ikke til andet juleslik end det, vi selv lavede. Her er nogle opskrifter, hvor næsten alle ingredienserne kan opbevares i forrådet.

Cornflakestoppe

100 g palmin smeltes.

Flormelis tilsættes, indtil det ligner en tyk sovs.

Smages til med kakao.

Cornflakes vendes forsigtigt i, så mange som »sovsen« kan tage, og toppe formes med fingrene på en bageplade. Afkøles.

(I dag ville jeg nok bruge chokolade i stedet for palmin og kakao).

Når appelsiner var på tilbud, rev jeg skallen fint, og tørrede dem. Kan med fordel også tilsættes cornflakestoppene.

Pebermyntetoppe

100 g flormelis

2-3 pebermyntedråber

Få dråber vand tilsættes indtil konsistensen er, så den kan rulles i kugler, og små chokoladeknapper trykkes ned.

Appelsinslik

1 appelsin uden skal skæres i 3-4 mm skiver og halveres.

Strøg et stykke bagepapir med et tykt lag sukker.

Skiverne lægges på sukkeret og vendes efter en time.

Næste morgen hældes appelsin-sukkervandet af bagepapiret, og appelsinskiverne tørres enten i ovn eller på et frisk stykke bagepapir.

Når skiverne er tørre, dyppes halvdelen af skiven i chokolade.

Tips til julemaden fra min tid som kogekone

Buk og vrid stegen så den er højest på midten, byg gerne op med sølvpapir. Skær aldrig ridserne helt ned i kødet og kom salt mellem ridserne, så får man altid sprød svær.

Sovs: 1 ½ dl væske + en spsk. mel med lille top pr. person. Så er man sikker på, at det er sovs nok.

Ris a la mande: Størrelsesforholdet mellem mælk og fløde bør være risengrød af 1 l mælk og ½ l fløde. ■

Glædelig jul

Redaktionen

Og med disse kulinariske og sødtandsopfyldende ord ønsker LIAHONA sine trofaste læsere – nye såvel som gamle – en velsignet jul og et godt nytår. ■

Annelise og Benny Kristensen, Aalborg Menighed

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■